

Ορθόδοξος Συναξαριστής :: <https://www.saint.gr>

Άγιος Γεώργιος ο Προσκυνητής

Επισκεφτείτε τον ιστοχώρο μας στην διεύθυνση: <http://www.saint.gr/4462/saint.aspx> για περισσότερες πληροφορίες για τον βίο (ονόματα, βίντεο, ακολουθίες, φωτογραφίες κτλ) καθώς και για τυχών ενημερώσεις - διορθώσεις.

Τελευταία ενημέρωση βιογραφίας: 23/5/2021 9:51:00 μμ
Δημιουργία εγγράφου: 28/10/2021 21:23:47

Σύνοψη

Τύπος εορτής: Εορτάζει στις 17 Αυγούστου εκάστου έτους.

Ημ/νια Βίου: 23/5/2021 9:51:00 μμ

Βιογραφία

A) Η ζωή του

Ο πιστός λαϊκός χριστιανός Γεώργιος Λαζάρ είναι το πρότυπο του αληθινού Ρουμάνου προσκυνητή. Η ενάρετη γενικά ζωή του τον αναδεικνύει ένα μοναδικό φαινόμενο στην πνευματική ζωή της Εκκλησίας μας κατά την τελευταία αυτή εκατονταετηρίδα.

Ο γέρο-Γεώργιος Λαζάρ, όπως λέγεται μέχρι σήμερα, γεννήθηκε στην κοινότητα Σουγκάγκ της επαρχίας Άλμπα το έτος 1846 μ.Χ. Όταν ήταν 24 ετών, οι γονείς του τον νύμφευσαν και τον άφησαν κληρονόμο της περιουσίας των. Και έζησε με την γυναίκα του περίπου 20 χρόνια, αφού ευλογήθηκε από τον Θεό με πέντε παιδιά. Ζούσε αγία χριστιανική ζωή, με ευσυνειδησία στην εργασία, με προσευχή, με νηστεία και ελεημοσύνη. Η ενασχόληση του ήταν η απόκτηση των αρετών.

Το έτος 1884 μ.Χ. μετέβη να προσκυνήσει τον Πανάγιο Τάφο του Κυρίου και παρέμεινε στα μοναστήρια της ερήμου του Ιορδάνου και του Σινά επί ένα χρόνο. Ύστερα ασκήθηκε επί ενάμιση χρόνο στον Άθωνα και επέστρεψε στην πατρίδα του. Ακόμη έζησε πολλά χρόνια με την οικογένειά του και τακτοποίησε τα παιδιά του, ενώ το έτος 1890 μ.Χ. αναχώρησε ως προσκυνητής για τα μοναστήρια της Μολδαβίας.

Αφού προσκύνησε όλους τους ιερούς Τόπους, εγκαταστάθηκε οριστικά στην πόλη Πιάτρα της περιοχής Νεάμτς. Εκεί κατοίκησε ο γέρο-Γεώργιος Λαζάρ σαν ένας αληθινός ερημίτης στο κωδωνοστάσιο του Μεγάλου Στεφάνου, που είναι στο μέσο της πόλεως, επί 26 χρόνια δηλ. μέχρι την μακαρία κοίμησή του. Εκεί περνούσε μόνος του με νηστεία και προσευχή, αφηφώντας τις διάφορες καιρικές συνθήκες.

Έτσι λοιπόν, δοξάζοντας με ευγνωμοσύνη τον Θεό, προεγνώρισε τον θάνατό του και ετελειώθη εν ειρήνη στο κελλί του, στις 15 Αυγούστου 1916 μ.Χ., και ετάφη στο Κοιμητήρι της πόλεως. Το καλοκαίρι του 1934 μ.Χ. τα λείψανά του τοποθετήθηκαν στο προαύλιο του μοναστηριού Βαρατέκ.

B) Έργα και λόγοι διδασκαλίας

1) Ο πιστός χριστιανός Γεώργιος Λαζάρ ήταν στην ζωή του ένας άνθρωπος προσευχής. Πάρα πολύ συχνά διάβαζε το ψαλτήρι. Από τη μικρή του ηλικία το έφερνε πάντα μαζί του και μιμούμενος την ζωή των πατέρων της ερήμου διάβαζε πάντοτε τους ψαλμούς, μέχρι που τους έλεγε όλους από στήθους.

2) Επιθυμώντας πολύ να προσκυνήσει τον Πανάγιο Τάφο του Κυρίου, την άνοιξη του 1884 μ.Χ. έβαλε το Ευαγγέλιο και το ψαλτήρι στο ντορβά του, τακτοποίησε τις δουλειές του σπιτιού του, πήρε το ραβδί του στο χέρι και αναχώρησε για τα Ιεροσόλυμα. Μέχρι την Κωνσταντζα πήγε με τα πόδια και ύστερα με το πλοίο, ψιθυρίζοντας ακατάπαυστα τους ψαλμούς του Δαβίδ. Τέλος, όταν έφθασε στον Πανάγιο Τάφο, προσευχήθηκε με τόση πίστη και δάκρυα, ώστε προκάλεσε τον θαυμασμό στους πάντας. Και παρέμεινε στα Ιεροσόλυμα 40 ημέρες.

3) Έλεγαν αργότερα οι μαθητές του, ότι φλογιζόμενος από τον πόθο να γνωρίσει την άσκηση των μοναχών του Ιορδάνου, πήγε να προσκυνήσει όλα τα μοναστήρια της ερήμου της Ιουδαίας και της κοιλάδας του Ιορδάνου. Πρωτύτερα μετέβη με πολλούς προσκυνητές σ' ένα φημισμένο ησυχαστή, που αγωνιζόταν στη σπηλιά του αγίου Ξενοφώντος. Ο ησυχαστής τότε έδινε τροφή σ' ένα λιοντάρι στην είσοδο της σπηλιάς. Κατόπιν, αφήνοντας ελεύθερο για την έρημο το λιοντάρι, φώναξε με τ' όνομά του τον γέρο-Γεώργιο, λέγοντάς του:

— Αδελφέ Γεώργιε, έλα και μη φοβάσαι. Εύχομαι να έχεις πάντα την πίστη σου προς τον Χριστό και την ακοή σου στα αυτιά του Κυρίου Σαββαώθ. Γνωρίζω την αγάπη σου και τον ζήλο της καρδιάς σου, με τον οποίο υπηρετείς τον Κύριο σε όλη τη ζωή σου. Λοιπόν, προσκύνησε για ένα διάστημα τα μοναστήρια της Παλαιστίνης με νηστεία και προσευχή και όταν το Άγιο Πνεύμα θα σε πληροφορήσει, έρχεσαι πάλι προς εμένα.

4) Με την ευλογία αυτού του ησυχαστή πέρασε ο γέρο-Γεώργιος στα μοναστήρια της Παλαιστίνης ένα χρόνο. Σε κάθε μοναστήρι παρέμεινε επί ένα μήνα. Την ημέρα βοηθούσε στο πότισμα των κήπων και την νύκτα διάβαζε το ψαλτήρι στην εκκλησία και έλεγε την νοερά προσευχή. Κατόπιν αναχωρούσε σ' άλλο μοναστήρι. Έτσι ασκήθηκε ο γέροντας στη νηστεία, την προσευχή και την σιωπή, άγνωστος σ' όλους. Ύστερα επέστρεψε στον καλό του διδάσκαλο τον ησυχαστή.

5) Τον υποδέχτηκε με αγάπη ο ησυχαστής και τον ρώτησε:

— Αδελφέ Γεώργιε, πώς αισθάνεται το πνεύμα σου;

— Καλά, με την ευχή σου, πάτερ.

— Να ξέρεις, αδελφέ, ότι εσύ δεν είσαι καλεσμένος να γίνεις καλόγερος, αλλά θα κάνεις μια άσκηση δυσκολότερη από ένα μοναχό. Διότι θα ζήσεις πηγαίνοντας από τόπο σε τόπο με προσευχή, νηστεία και πολλή κακοπάθεια. Αλλά θα έχεις αδιάκοπα την μνήμη του Θεού. Η Χάρις του θα είναι πάντα μαζί σου και θα νικάς όλους τους πειρασμούς των δαιμόνων. Περιουσία στον κόσμο να μη αποκτήσεις. Να τιμάς τους ιερείς και τους μοναχούς, να συμβουλευείς τους λαϊκούς, να βοηθάς όσο μπορείς τους πτωχούς, να προσεύχεσαι στην εκκλησία ημέρα-νύκτα και έτσι θα σωθείς.

— Και πώς θα μπορέσω να εκτελώ όλα αυτά, ενώ είμαι αδύνατος;

— Πήγαινε στην έρημο, όπου δεν υπάρχει ανθρώπινο πρόσωπο να σε δει και νήστευε 40 ημέρες. Και για την αδυναμία της φύσεως σου να πάρεις μαζί σου λίγο ψωμί και νερό. Αλλά να έχεις πολλή προσοχή, διότι πολλούς πειρασμούς και διαβολικές φαντασίες θα πάθεις. Όταν με το καλό τελειώσεις αυτές τις ημέρες θα λάβεις μεγάλη χάρι από τον Θεό και θα νικήσεις όλες τις παγίδες του πονηρού διαβόλου.

6) Αφού διαπέρασε ο καλός ασκητής τον Ιορδάνη μόνο με το Ευαγγέλιο και το ψαλτήρι στον ντορβά του, νήστευε στην έρημο 40 ημέρες, με προσευχή αδιάλειπτη και με ενίσχυση στο σώμα πότε-πότε με λίγη τροφή. Αλλά αυτές τις ημέρες έπαθε πολλούς πειρασμούς. Μερικές φορές τον τρόμαζε ο εχθρός με φανταστικά θηρία και φαρμακερά φίδια. Άλλοτε τον ταλαιπωρούσαν με την πείνα, την δίψα, με τον καύσωνα και ιδιαίτερα με τα κουνούπια και με κάθε είδους έντομα. Όμως αυτός με την βοήθεια του Θεού απ' όλα αυτά λυτρωνόταν.

Κάποια ημέρα του πέταξε ο εχθρός τον σκούφο που φορούσε, για να του θολώσει την προσευχή. Τότε αυτός υποσχέθηκε στον Θεό ότι θα ζήσει το υπόλοιπο της ζωής του με το κεφάλι ακάλυπτο. Μια άλλη ημέρα του πήρε τις αρβύλες και τις εξαφάνισε. Από τότε ο γενναίος αγωνιστής βάδιζε σ' όλη την ζωή του ξυπόλυτος. Μια άλλη φορά του εμφανίστηκε ο σατανάς με την μορφή ανθρώπου, του έδειχνε και του έλεγε:

— Γέρο-Γεώργιε, βλέπεις την αυλακιά αυτή;

— Ναι, την βλέπω, απάντησε ο ασκητής.

— Είναι ευθεία;

— Ναι, είναι ευθεία.

Να! Έτσι είναι και η πίστη σου προς τον Θεό, του είπε ο εχθρός, θέλοντας με αυτόν τον τρόπο να τον ρίξει στο αμάρτημα της υπερηφάνειας.

Αλλά ο γέρο-Γεώργιος σφραγίσθηκε με το σημείο του Τιμίου Σταυρού, και ο διάβολος έγινε άφαντος από κοντά του.

7) Αφού συμπληρώθηκαν 40 ημέρες, ο γέρο-Γεώργιος επήγε πάλι στον ησυχαστή της ερήμου. Τότε ο ερημίτης τον ασπάσθηκε και του είπε:

— Αδελφέ Γεώργιε, επειδή νίκησες τον εχθρό και δεν σε πλάνησε με τις παγίδες του, ιδού σου δίνει ο Θεός το χάρισμα της καθαρής προσευχής και την πνευματική δύναμη στον αγώνα σου. Διότι σε όλη την ζωή σου θα βαδίζεις ξυπόλυτος και χωρίς καπέλο στο κεφάλι, αλλά ούτε από κρύο ούτε από ζέστη ούτε από ασθένεια θα υποφέρεις.

Κατόπιν ο γέρο-ασκητής έβαλε μετάνοια στον διδάσκαλό του, επέστρεψε στην Ιερουσαλήμ, προσκύνησε τον Πανάγιο Τάφο του Κυρίου, έλαβε τα Πανάχραντα Μυστήρια και αναχώρησε για το Άγιον Όρος του Άθωνος. Εδώ διέτριψε ακόμη ένα διάστημα, προσκυνώντας όλα τα ιερά σκηνώματα και αναζητώντας οσίους μοναχούς από τα κοινόβια και τις σπηλιές. Κατόπιν αφού πήρε απ' όλους ευλογία, επέστρεψε στην οικογένειά του.

8) Έλεγαν οι μαθητές του ότι ο γέρο-Γεώργιος δεν έμεινε πολύ καιρό στο Σουγκάγκ, στην πατρίδα του. Αφού κανόνισε τις οικογενειακές του υποχρεώσεις, έφυγε ως προσκυνητής για τα μοναστήρια και τις σκήτες. Σκεπασμένος με μια προβειά, ξυπόλυτος, χωρίς σκούφο, με το ψαλτήρι στην μασχάλη και το ραβδί στο χέρι, ο καλός προσκυνητής μετέβαινε από χωριό σε χωριό, από μοναστήρι σε μοναστήρι, λέγοντας την καρδιακή ευχή και τους ψαλμούς του Δαβίδ. Την ημέρα οδοιπορούσε ενώ το βράδυ, έμενε σ' ένα τόπο, κοντά στην εκκλησία του χωριού. Αφού αναπαύοταν μερικές ώρες, έμπαινε στην εκκλησία και προσευχόταν εκεί μόνος του με την νοερά προσευχή μέχρι το πρωί. Κατόπιν αναχωρούσε για πιο πέρα. Έτσι αγωνίσθηκε ο γέρο-Γεώργιος τρία χρόνια, διερχόμενος την Τρανσυλβανία και Μουντένια, προσευχόμενος στις εκκλησίες και τα μοναστήρια ως ένας αληθινός προσκυνητής της Ορθοδόξου Εκκλησίας μας.

9) Το έτος 1890 μ.Χ. ο γέρο-Γεώργιος πήγε να προσκυνήσει και τα μοναστήρια της Μολδαβίας και παρέμεινε λίγο καιρό σε κάθε ένα τόπο. Κατόπιν εγκαταστάθηκε οριστικά στην εκκλησία του αγίου Ιωάννου του Βαπτιστού, που είναι στο χωριό Πιάτρα της περιοχής Νεάμτς, κτισμένη από τον ηγεμόνα Στέφανο τον Μέγα. Έζησε στο καμπαναριό της εκκλησίας 26 χρόνια με σκληρή άσκηση, ως ένας πραγματικός στυλίτης και ησυχαστής στο κέντρο της κοσμικής κοινωνίας, αγαπώμενος απ' όλους και προσευχόμενος για όλους.

10) Η άσκηση του γέροντα Γεωργίου, κατά τις μαρτυρίες των μαθητών του αρχιμ. Μηνά και Πρωτοσύγκελου Δαμασκηνού Τροφίν από το μοναστήρι Νεάμτς, ήταν η εξής:

Το πρωί αναχωρούσε με το ραβδί στο χέρι και με το ψαλτήρι στην μασχάλη και πήγαινε σε μερικές οικογένειες που τον καλούσαν να τους επισκεφθεί, λέγοντας απέξω τους ψαλμούς. Από τα χρήματα που του έδιναν για ελεημοσύνη, αγόραζε πάρα πολλά ζεστά ψωμιά από τους φούρνους και το απόγευμα, όταν επέστρεφε, τα μοίραζε στους πτωχούς και ζητιάνους της πόλεως που τον περίμεναν μπροστά στο καμπαναριό. Σε μερικούς έδινε ψωμί, σε άλλους χρήματα, και δεχόταν όλους τους πιστούς με πολύ αγάπη. Κατόπιν ανέβαινε στο καμπαναριό μόνος του με το ψαλτήρι του. Εκεί ασχολείτο με την προσευχή του Ιησού μέχρι το βράδυ. Μετά την δύση του ηλίου έτρωγε λάχανα βραστά και αναπαυόταν.

Στις 11 την νύκτα ο γέροντας κατέβαινε από τον πύργο, κλεινόταν μέσα στην εκκλησία και προσευχόταν εκεί μόνος, άγνωστος απ' όλους, μέχρι τα χαράματα. Κατόπιν έβγαινε από την εκκλησία και πήγαινε να βρει χρήματα για να αγοράσει ψωμί για τους πτωχούς.

11) Το ψαλτήρι ήταν το προσφιλέστερο βιβλίο της προσευχής του. Το ήξερε όλο απέξω και το έλεγε τακτικά κάθε ημέρα. Στον δρόμο απήγγελε τους ψαλμούς με φωνή δυνατή και αργά, λέγοντας:

— Τώρα ν' αρχίσουμε, αγαπητοί, με την προσευχή του πρώτου καθίσματος. Αφού τελειώνει, πρόσθετε: Τώρα ας αρχίσουμε, αγαπητοί, με την προσευχή του δευτέρου καθίσματος! Έτσι συνέχιζε μέχρι τέλους το ψαλτήρι του. Κατόπιν μοίραζε ελεημοσύνες και ανέβαινε πάλι στον πύργο του.

12) Έλεγαν οι μαθητές του γέροντα ότι όλοι οι άνθρωποι της πόλεως και των περιχώρων τον γνώριζαν και ωφελούντο από την αγία ζωή του. Νέοι και γέροντες, πτωχοί και πλούσιοι, όλοι μαζί τον αποκαλούσαν από κοινού «Ο παππούς Γεώργιος». Όταν περνούσε από το χωριό ή τον δρόμο, μερικοί του ασπάζοντο το ψαλτήρι, άλλοι του έδιναν ελεημοσύνη για να προσεύχεται γι' αυτούς, τα παιδιά σταματούσαν από τα παιχνίδια των, τα ζώα του κάμπου στέκονταν για λίγο λόγω της συρροής του κόσμου, ενώ τα σκυλιά ουδέποτε γάβγιζαν μπροστά του. Πολλοί χριστιανοί τον ξεπροβοδούσαν, πηγαίνοντας με ευλάβεια πίσω του και ακούοντας τους ψαλμούς που έψαλλε.

13) Έλεγαν οι μαθητές του γέροντα ότι η κατανοκτικότερη προσευχή του ήταν η νυκτερινή, την οποία έκανε στην εκκλησία επί 30 χρόνια. Την τάξη αυτή την διατήρησε οπουδήποτε πήγαινε με πολλή ευλάβεια. Ήταν πύρινη η προσευχή του και την επιτελούσε μυστικά χωρίς να το γνωρίζει ο κόσμος.

14) Ο μαθητής του, ο πρωτοσύγκελος Δαμασκηνός Τροφίν από το μοναστήρι Νεάμτς, έλεγε τα εξής:

— Επειδή καταγόμουν από το ίδιο χωριό με τον γέρο-Γεώργιο, ερχόταν αυτός συχνά στο σπίτι μας. Μια ημέρα, τότε που ήμουν 15 ετών, είπε ο γέροντας στον πατέρα μου:

— Αγαπητέ, άφησε το παιδί να προσεύχεται στην εκκλησία μαζί μου.

— Το αφήνω, γέροντα Γεώργιε. Και πηγαίνουμε μαζί στην ηγεμονική εκκλησία του αγίου Ιωάννου.

Την νύκτα στις 11 άνοιγε την εκκλησία και εμείς την κλειδώναμε από μέσα. Εμένα μ' έστελνε στο αναλόγιο να διαβάζω το Ωρολόγιο, ενώ αυτός έμενε στον νάρθηκα. Στεκόταν εκεί ακίνητος, ξυπόλητος στο πέτρινο δάπεδο, με τα χέρια υψωμένα και προσευχόταν επί δύο ώρες. Εγώ κοίταζα κρυφά να ιδώ πώς προσευχόταν, αλλά δεν καταλάβαινα τι έλεγε. Ύστερα έλεγε δυνατά μερικά καθίσματα του ψαλτηρίου, κατόπιν άφηνε το ψαλτήρι και σε κάθε άγιο του Ωρολογίου, έλεγε αυτή την σύντομη προσευχή:

— Άγιε οσιώτατε πάτερ...πρέσβευε τω Θεώ, υπέρ εμού του αμαρτωλού.

Στην συνέχεια άρχισε να μνημονεύει τους ανθρώπους που του έδωσαν ελεημοσύνες την προηγούμενη ημέρα, χωρίς να λησμονεί κανέναν, δεδομένου ότι τους μνημόνευε απέξω. Για κάθε ένα όνομα έκανε μια μετάνοια και έλεγε αυτή την προσευχή.

— Παναγία Τριάς, ελέησον τον τάδε, που ελέησε εμένα τον αμαρτωλό!

Κατόπιν έβαζε την προβειά, το ψαλτήρι και το ραβδί του στο αναλόγιο κοντά και άρχιζε να κάνει μετάνοιες με την ευχή του Ιησού περισσότερο από μια ώρα. Και όταν πλησίαζε να φωτίσει η ημέρα, ερχόταν κοντά μου και μου έλεγε:

— Τώρα άιντε να πηγαίνουμε, αγαπητέ!

15) Τον χειμώνα το χιόνι και οι παγετοί του έλειωναν τα γυμνά πόδια του ενώ το καλοκαίρι υπέφερε από την τρομερή ζέστη. Και όμως ο γέρο-Γεώργιος, καθώς έλεγαν οι πατέρες, δεν αρρώστησε ποτέ, διότι η Χάρις του Κυρίου ήταν πάντοτε μαζί του.

16) Όταν ήταν στην Τρανσυλβανία, ανέβηκε τον χειμώνα στα Καρπάθια όρη, στην σκήτη Ιλαμομισιοάρα. Όταν είδε ότι η εκκλησία δεν είχε θερμάστρα, είπε στον ηγούμενο:

— Πώς μένετε στην εκκλησία χωρίς φωτιά;

— Δεν έχουμε χρήματα να αγοράσουμε σόμπα, απάντησε ο ηγούμενος, θαυμάζοντας την άσκησή του. Τότε αμέσως ο γέρο-Γεώργιος αγόρασε μια σόμπα, εσωτερικά χτισμένη με πηλό, από την Σινάια και την πήγε στην σκήτη.

17) Σαν πέρασε κάποτε από ένα χωριό σε καιρό χειμώνας, τον είδαν οι άνθρωποι ξυπόλυτο και του είπαν:

— Γέρο-Γεώργιε, θέλεις να σου αγοράσουμε εμείς ένα ζευγάρι τσαρούχια;

— Αφήστε, αγαπητοί, απάντησε ο γέροντας, διότι τα πόδια μου είναι πολύ ζεστά σαν τα δικά σας.

18) Σε κάθε μοναστήρι που επισκεπτόταν, έμενε μια εβδομάδα, κρατώντας το ιερό τυπικό του απaráλλακτο και ασχολούμενος με πνευματικές συνομιλίες με οσίους πατέρας. Τα προσφιλέστερα μοναστήρια που μετέβαινε ήταν: Η Μπιστρίτσα, το Νεάμτς, η Συχάστρια, η Σύχλα, η Αγαπία, το Βατάτεκ και το Νεκίτ.

19) Η φήμη της ασκήσεώς του είχε φθάσει μέχρι το άλλο μέρος των συνόρων της Μολδαβίας. Γι' αυτό έρχονταν πολλοί να του ζητήσουν ωφέλιμες συμβουλές, άλλοι να τον παρακαλέσουν να προσευχηθεί γι' αυτούς και άλλοι του ζητούσαν ελεημοσύνη. Και ο γέροντας, πράος στο πρόσωπο, γλυκός στη φωνή, σοφός στα λόγια και ταπεινός στην καρδιά όλους τους ανέπαυε και τους οικοδομούσε πνευματικά.

20) Έρχονταν ακόμη στον γέρο-Γεώργιο νέοι από την Τρανσυλβανία και Μολδαβία που επιθυμούσαν να υπηρετήσουν τον Χριστό. Και αυτός, προικισμένος με το προορατικό χάρισμα, μερικούς τους έστελνε στα μοναστήρια της Μολδαβίας ή στο Άγιον Όρος, ενώ άλλους τους έστελνε στα σπίτια των. Τους περισσότερους από τους μαθητές του τους είχε στο μοναστήρι Νεάμτς, ενώ από τις μοναχές στα μοναστήρια Αγαπία και Βαρατέκ. Και όλα τα πνευματικά του παιδιά έγιναν αγιασμένοι μοναχοί.

21) Κάποτε τον ερώτησε ένας νέος από το Ζάρνεστ:

— Γέρο-Γεώργιε, θέλω να γίνω μοναχός. Σε ποιο μοναστήρι να πάω;

— Άκουσε, αγαπητέ, εάν θέλεις να σωθείς, πήγαινε εκεί όπου υπάρχουν πολλοί πειρασμοί.

22) Μία άλλη φορά, τον ερώτησε ο μαθητής του Δημήτριος Τροφίν από το Πιάτρα-Νεάμτς:

— Γέρο-Γεώργιε, αποφάσισα να πάω στο Άγιον Όρος. Τι συμβουλή μου δίνεις;

— Αγαπητέ, μην πηγαίνεις στο Άγιον Όρος. Μπορείς να είσαι και εδώ καλός μοναχός. Πήγαινε στην σκήτη Συχάστρια. Εκεί είναι ένας ενάρετος ηγούμενος και οι αδελφοί κάνουν μεγάλους πνευματικούς αγώνες. Τον άκουσε ο μαθητής και αξιώθηκε αργότερα να γίνει περίφημος Πνευματικός.

23) Άλλοι δύο μαθητές του γέροντα, ονόματι Ιωάννης και Κωνσταντίνος Παβαλούκα, που ήταν εργάτες από την κοινότητα Μπρέτσκου, τον ερώτησαν:

— Γέρο-Γεώργιε, θέλουμε να γίνουμε και οι δύο μοναχοί. Δωρίζουμε στα μοναστήρια και την περιουσία μας που αποτελείται από 500 πρόβατα. Σε ποιο μοναστήρι να πάμε;

— Αγαητοί, πηγαίνετε στο μοναστήρι Νεάμτς. Εκεί θα βρείτε την σωτηρία σας.

24-25) Μερικές φορές αποσυρόταν στο μοναστήρι Συχάστρια, όπου ηγούμενος ήταν ένας από τους μαθητές του, ο πρωτοσύγκελος Ιωαννίκιος Μορόι. Την νύκτα προσευχόταν και διάβαζε το ψαλτήρι σ' ένα απόκρυφο τόπο στο βουνό Τατσιουνε.

26) Κάποτε ανέβηκε ο γέρο-Γεώργιος στην σκήτη Σύχλα με πολλούς πατέρες από την Συχάστρια. Ο γέροντας πήγαινε μπροστά, λέγοντας μυστικά την νοερά προσευχή. Ξαφνικά σκόνταψε και κόντεψε να πέσει κάτω. Τότε στράφηκε προς τους πατέρας και τους είπε:

— Βλέπετε τι μου συνέβη; Λίγο μόνο άφησα την προσευχή και η Χάρις του Θεού αμέσως με άφησε. Κατέβηκα με την σκέψη μου εδώ κάτω στα γήινα και κινδύνευσα να πέσω. Γι' αυτό ο νους πρέπει να είναι πάντοτε υψηλά στον Θεό.

27) Για την θαυμαστή εργασία της προσευχής δεν έλεγε τίποτε σε κανέναν. Μόνο στην μεγαλύτερη κόρη του, την Άννα, δίδαξε την νοερά προσευχή, όταν ζούσε με την οικογένειά του. Γι' αυτή την ευχή έλεγε η κόρη του:

— Επαναλάμβανα πάντοτε την προσευχή «Κύριε Ιησού...» όπως με είχε διδάξει ο πατέρας μου αλλά δεν μπορούσα να την λέγω με προσοχή. Ο νους μου διασκορπιζόταν πάντοτε, αλλά δεν προσευχόμουν όλη την ημέρα. Γι' αυτό ήμουν λυπημένη και παρακαλούσα τον Θεό να μου δώσει το δώρο της προσευχής. Κάποτε, περνώντας δίπλα από μια τρωίτσα (ξύλινο προσκυνητάρι, το οποίο στηρίζεται σ' ένα πάσσαλο, έχει στέγη και μέσα ένα μεγάλο σταυρό) προσκύνησα μπροστά της με πολλή πίστη. Εκείνη την στιγμή αισθάνθηκα ότι μια δύναμις μπήκε μέσα στην καρδιά μου. Από τότε ο νους μου κατέβηκε στην καρδιά και προσεύχομαι πάντοτε με ανέκφραστη χαρά και θερμότητα.

28) Έλεγαν οι μαθητές του γέροντα Γεωργίου, ότι κάποτε, όταν προσευχόταν κατά την συνήθειά του μέσα στην εκκλησία, του εμφανίστηκε ο σατανάς μπροστά του και τον ερώτησε με οργή:

— Τι κάνεις εσύ εδώ;

— Προσεύχομαι στον Θεό, απάντησε ο γέροντας ατάραχος. Καλά κάνεις, απάντησε ο εχθρός και εξαφανίστηκε.

29) Μια άλλη φορά έλεγε ο γέροντας στους μαθητές του:

— Κάποια Κυριακή, όταν γύριζα από την εκκλησία, είδα στην ταβέρνα του χωριού πολλούς ανθρώπους να πίνουν και μεταξύ αυτών πολλούς διαβόλους, τους οποίους είχα δει και άλλη φορά σε διαφορετικό μέρος.

30) Έλεγαν γι' αυτόν ότι, εάν του έδιναν καμμιά ελεημοσύνη περισσότερη από ένα λεί, δεν ήθελε να την πάρει και με πραότητα τους έλεγε:

— Αγαπητοί, δώστε τα στους πτωχούς, διότι έτσι μας διέταξε ο Θεός.

31) Κάποτε ήλθε σ' αυτόν μια χήρα γυναίκα, και του είπε κλαίγοντας:

— Γέρο-Γεώργιε, είμαι μια χήρα γυναίκα, έχω πέντε παιδιά στο σχολείο και δεν έχω ούτε ένα λεί.

— Πόσα έχεις ανάγκη; Την ρώτησε ο γέροντας.

— Μου χρειάζονται εκατό λεί (400 δρχ.).

Τότε αυτός της έδωσε όλα όσα είχε πάρει ελεημοσύνη από τους ανθρώπους εκείνη την ημέρα.

32) Έλεγαν οι γέροντες συμπατριώτες του, ότι τον χειμώνα, οσηδήποτε παγωνιά και να είχε, ο γέρο-Γεώργιος βάδιζε αργά στον δρόμο με τους χιονοστροβίλους και τις χιονοστιβάδες απαγγέλοντας το ψαλτήρι απέξω. Όταν περνούσε δίπλα από αρτοποιεία, έμπαινε μέσα και πλησίαζε τα πόδια του στη φωτιά για να λειώσει ο πάγος από τα δάκτυλά του. Και κατόπιν αναχωρούσε προσευχόμενος.

33) Κάπου-κάπου τον ρωτούσαν οι μαθητές του:

— Πότε θα πεθάνεις, γέρο-Γεώργιε;

— Αγαπητοί, εσείς γνωρίζετε πότε; Όταν θα γίνει αναταραχή στον κόσμο, θα είναι μεγάλη εορτή και θα κτυπουν όλες οι καμπάνες της χώρας, τότε θα πεθάνω.

34) Στις 15 Αυγούστου 1916 μ.Χ., τότε που εορτάζουμε την Κοίμηση της Θεοτόκου, την ώρα που ο καμπανάρης της ηγεμονικής εκκλησίας του αγίου Ιωάννου στο χωριό Πιάτρα-Νεάμτς ανέβαινε στο καμπαναριό να κτυπήσει τις καμπάνες για την γενική επιστράτευση, ο γέρο-Γεώργιος Λαζάρ ήταν κατάκοιτος στο κελλί του με το ψαλτήρι δίπλα του. Εκείνη λοιπόν την στιγμή ο ευλαβέστατος προσκυνητής Γεώργιος παρέδωσε την ψυχή του στα χέρια του Ιησού Χριστού.

Αγιογραφίες / Φωτογραφίες

Άγιος Γεώργιος ο Προσκυνητής

Άγιος Γεώργιος ο Προσκυνητής

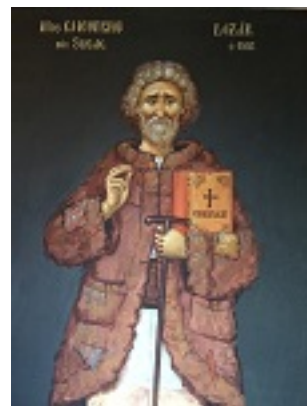
Άγιος Γεώργιος ο Προσκυνητής

Άγιος Γεώργιος ο Προσκυνητής

Άγιος Γεώργιος ο Προσκυνητής

Άγιος Γεώργιος ο Προσκυνητής

Άγιος Γεώργιος ο Προσκυνητής

Άγιος Γεώργιος ο Προσκυνητής

Άγιος Γεώργιος ο Προσκυνητής

Άγιος Γεώργιος ο Προσκυνητής

Άγιος Γεώργιος ο Προσκυνητής

Άγιος Γεώργιος ο Προσκυνητής

Άγιος Γεώργιος ο Προσκυνητής

Άγιος Γεώργιος ο Προσκυνητής

Άγιος Γεώργιος ο Προσκυνητής

Το κωδωνοστάσιο του
Ι.Ν.Αγ.Στεφάνου όπου έζησε για 26
χρόνια ο Άγ.Γεώργιος ο
Προσκυνητής

Η Μονή Βαράτεκ

Παραπομπές

---

1. [Ιερά Μονή Παντοκράτορος Μελισσοχωρίου](#)
2. [MYSTAGOGY RESOURCE CENTER](#)
3. [ΠΗΓΗ ΖΩΗΣ - ΟΡΘΟΔΟΞΗ ΠΑΡΟΥΣΙΑ ΣΤΟ INTERNET](#)